Enrich, XIV (II): 15 - 19, Jan. - June, 2023

அருள்மிகு ஆழ்வார் திருநகரி ஆதிநாதர் திருக்கோயில் - சிறப்புகள்

[1]முனைவர்.வே. கற்பகம், [2]முனைவர்.லோ. சங்கீதா
[1]உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறைத்தலைவர்
ஏ.பி.சி. மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி

முன்னுரை

தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள இத்திருக்கோயில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலும்஑ திருநெல்வேலி - திருச்செந்தூர் செல்லும் சாலையில் திருநெல்வேலியில் இருந்து 35 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. 108 திவ்யதேசங்களில் 58-ஆவது திவ்யதேசமான இத்திருக்கோயிலின் இறைவன் அருள்மிகு ஆதிநாதர் ஆதிநாயகி, குருகூர்நாயகி எனும் இருதாயார்களுடன் கிழக்கே திருமுகம் கொண்டு நின்ற கோலத்தில் பொழிந்து நின்ற பிரான் எனும் பெயரில் அருள்பாவிக்கிறார். நவதிருப்பதியில் 9-ஆவது தலமாகவும் நவகிரகங்களில் வியாழன் தலமாகவும் இது சிறப்புருகிறது.

பெயர்க்காரணம்

குருகு என்றால் சங்கு என்று பொருள். குருகு ஆற்றில் மிதந்து வந்து இத்தல பெருமானை வணங்கி மோட்சம் பெற்றதால் திருகுருகூர் என்று பெயர் பெற்றது. உலகம் அழிந்து மீண்டும் உண்டானபோது முதலில் இக்கோயில் உண்டானதால் இக்கோயில் ஆதிசேத்திரம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது (கோயில் - சேத்திரம்)

ஆழ்வார்களில் ஒருவரான நம்மாழ்வார் இத்தலத்தில் அவதரித்தார். அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வண்ணம் இவ்வூர் ஆழ்வார் திருநகரி என்று பெயர் பெற்றது.

திருத்தல வரலாறு

வியாசமுனிவரின் மகனாகிய தகமுனிவர் இந்தச் சேத்திரத்தின் மகிமையைக் கூறுமாறு கேட்க஑ அதற்கு வியாசமுனிவர் இறைவனுக்கு மிகவும் பிடித்த இத்தலத்தின் பெருமையைக் கூறியுள்ளார்.

கோயிலின் சிறப்புகள்

பிரம்மனுக்கு உலக உயிர்களைப் படைக்கும் புனிதமான பணியினை இறைவன் அளித்தார். பிரம்மனுக்கு அத்தொழில் புரிவதில் சிறிது சந்தேகம் ஏற்பட வி'ணுவை பிரார்த்தனை செய்து஑ தன் சந்தேகம் தீர்ந்த பின்பு, படைத்தல் தொழில் செய்ய வேண்டும் என விரும்பினார். அதற்கேற்ப ஆயிரம் ஆண்டுகள் பரந்தாமனை நோக்கிக் கடும் தவம் செய்தார். வி'ணு பிரம்மன் முன் தோன்றி அவர் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப எல்லா காலத்திலும் உன் படைப்புத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக இருப்பேன் என்று உறுதியளித்தார். உன் படைப்புத் தொழிலுக்கு உறுதி அளிக்கும் வண்ணம்஑ நான் இங்கு எழுந்தருளியதால் தாமிரபரணிக் கரையில் அமைந்துள்ள இந்தத் தலம் ஆதிசேத்திரம் என்ற பெயருடன் விளங்கும் என்றும் (முதன் முதலில் உயிர் தோன்றும் முன்பு உருவான கோயில்) நான் ஆதிநாதன் என்ற பெயருடன் இத்தலத்தில் அருள்புரிவேன் என்றும் கூறினார். பிரம்மன் நாராயணனிடம்஑ எனக்குக் குருவாக இருந்து இத்தலத்தில் உபதேசித்ததால் இத்தலம் குருகா'ேத்தரம் என்று விளங்கவேண்டும் என்று கேட்க஑ திருமாலும் ஆமோதித்தார். அன்று முதல் இத்தலம் 'ஆதிசேத்திரம்' எனவும் 'குருகா'ேத்திரம்' எனவும் வழங்கலாயிற்று.

அதன்பின் வி'ணு பிரம்மனிடம் யாரும் காணாத என் ரூபத்தை உனக்குக் காட்டியது மட்டுமல்லாமல் எல்லோருக்கும் பயனளிக்கும் வண்ணம் குருகாசே'த்திரத்தில் அவதரிக்கப் போவதாகவும், அச்சேத்திரம் சென்று ஆதிநாதனான என்னை வழிபடுவோர் நினைத்த காரியம் கைகூடும் எனவும்ளூ கலியுகத்தில் சடகோபன் எனும் திருப்பெயருடன் யோகியாய் தாம் அவதரித்து வேதங்களை உரைப்போர் அனைவரும் முக்தியடையளூ வழி கிடைக்கச் செய்வதாகவும் கூறினார்.

பஞ்ச சேத்திரமாக விளங்கும் குருகாசே'த்திரம்

ஆதிசேத்திரம்

பூமியில் முதன் முதலில் இறைவன் கோயில் கொண்ட தலம் என்பதால் ஆதிசேத்திரம் எனவும் இறைவனுக்கு ஆதிநாதன் எனவும் பெயர் வந்தது.

வராக சேத்திரம்

நீரினுள் மூழ்கிய பூமியை இறைவன் வராக அவதாரம் எடுத்து மேல் தூக்கி வந்ததாலும் பூமாதேவிக்கு உபதேசம் செய்த தலம் என்பதாலும் வராக சேத்திரம் எனவும் பெயர் பெற்றது

சேசசே'த்திரம்

ஆதிசே'ன் உறங்காப் புளியாக இருக்கும் கோயில் என்பதாலும்ளூ அதன்கீழ் இறைவன் நம்மாழ்வராகக் குடி கொண்டிருப்பதாலும் இச்சேத்திரம் சேசசே'த்திரம் எனவும் பெயர் பெற்றது.

தீர்த்த சேத்திரம்

திருச்சங்காணித் துறையும், தாமிரபரணி ஆறும் தீர்த்தங்களாய் விளங்குவதால் தீர்த்த சேத்திரம் எனவும் பெயர் பெற்றது.

தாந்தசேத்திரம்

தாந்தனை மக்களும் தேவர்களும் வணங்கும் நிலைக்கு உயர்த்தியதால் தாந்தசேத்திரம் எனப் பெயர் பெற்றது.

பாராங்குசன் வரலாறு

பிரம்மனிடம் பெருமாள் கலியுகத்தில் சடகோபன் எனும் பெயரில் அவதாரம் எடுப்பதாகக் கூறியதால்ளூ தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் காரியர், உடையநங்கை தம்பதியர்களுக்கு மகனாக ஆழ்வார் திருநகரியில் சடகோபன் எனும் இயற்பெயரில் அவதரித்தார். பூமியில் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்த குணங்களுக்கு மாறாக அக்குழந்தை இருந்ததால் மாறன்ளூ பாராங்குகன் என அழைக்கப்பட்டார். குழந்தையின் நிலை கண்டு மனம் குமுறி திருக்குருகூர் பெருமானை வேண்டிக்கொண்டிருந்த வேளையில் திடீரென்று குழந்தை தவழ்ந்து சென்று அங்குள்ள புளியமரத்தின் பொந்தில் அமர்ந்து கொண்டது. பதினாறு ஆண்டுகள் பேசாமல் உண்ணாமல் இருந்த சடகோபன் மதுரகவியாழ்வாரால் நம்மாழ்வார் என அழைக்கப்பட்டார்.

மதுரகவியாழ்வார்

சடகோபனுக்கு முன் திருக்கோளூரில் பிறந்த மதுரகவி திருமாலின் பக்தர். தன் விவசாய நிலத்தினுள் மேய்ந்த வயதான பசுவை விரட்டக் குச்சி கொண்டு அடித்தபொழுது பசு சிறிது தூரம் ஓடி கால் இடரி விழுந்து இறந்து போனது. பசு இறந்ததற்குத் தான்தான் காரணம் என்று எண்ணிய மதுரகவி தன் உறவுகளைத் துறந்து பசு இறந்த பாவம் தீர வடநாட்டு தலங்களைத் தரிசிக்கவும் புனிதநீராடவும் வடநாட்டுப் பக்கம் சென்றார். இரவில் ஓர் ஒளிதென்படுவதைக் கண்டு

தன்னுள் எழுந்த உணர்வால் அதனைப் பின்தொடர்ந்து பல நாட்கள் நடந்தார். அந்த ஒளி இறுதியில் சடகோபன் அமர்ந்திருக்கும் ஆழ்வார் திருநகரி புளியமரத்தின் கீழ் மதுரகவியாழ்வாரைக் கொண்டு சேர்த்தது.

அசையாமல் கண்கள் மூடிய நிலையில் சிலை போல் இருந்த சடகோபர் மீது ஒரு சிறு கல்லை வீச சடகோபன் கண் விழித்தார். உடனே மதுரகவியாழ்வார்

"செத்ததின் வயிற்றினுள்ளே சிறியது பிறந்தால் ஆதாங்(கு)

எத்தைத் தின்னு எதிலே தங்கிற்று இயம்புக"[79]

என்று கேட்க, அதற்கு நம்மாழ்வார்

"அத்தைத் தின்று அதிலேதங்கிற்று"[80]

என்றார். உடனே மதுரகவியாழ்வார்

"சித்தத்தில் உறையும் தெய்வம் இவரெனச் சென்று தாழ்ந்தார்" [81]

இதன் விளக்கம்உடலுடன் உயிர் கலந்திருப்பதால் அது எதை அனுபவித்து எப்படி இருக்கும் என்பது மதுரக்கவியாழ்வார் கேள்வி? அதற்கு நம்மாழ்வார் அந்த உயிர் உடலின் சுகதுக்கங்களை ஏற்று அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் என்று கூறளூ நம்மாழ்வாரின் விளக்கத்தைக் கேட்டவுடன் மதுரகவி சடகோபனைஇறைவனாக எண்ணி அவரைச் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி தாழ்பணிந்தார். அதன்படி மதுரகவியாழ்வாரைச் சீடராக ஏற்றுளூ திவ்யபிரபந்தத்தை அருளினார்.

ரிக், யஜுர், சாம அதர்வண வேதங்களின் சாரத்தையும் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி போன்றவற்றையும் உபதேசித்தார். மதுரகவியாழ்வாரால் நம்மாழ்வார் என அழைக்கப்பட்ட சடகோபன் 'வேதம் தமிழ் செய்த மாறன்' என்றும் அழைக்கப்பட்டார். நம்மாழ்வார் மகிழமாலையை அணிந்த காரணத்தால் 'வகுளாபரணர்' எனவும் அழைக்கப்பட்டார். பூதத்தாழ்வாரைத் தலையாகவும் பொய்கையாழ்வார் மற்றும் பேயாழ்வாரைக் கண்களாகவும் பெரியாழ்வாரை முகமாகவும் திருமழிசையாழ்வாரைக் கழுத்தாகவும் குலசேகர ஆழ்வார் மற்றும் திருப்பாணாழ்வாரைக் கைகளாகவும், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரைத் திருமார்பாகவும் திருமங்கையாழ்வாரை வயிராகவும், மதுரக்கவியாழ்வாரைப் பாதமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு குருபோல் நம்மாழ்வார் விளங்கினார். முப்பத்தியோறு ஆண்டுகள் புளியமரத்தடியில் முப்பத்தியாறு பெருமாளைப் பாடியுள்ளதால் இப்புளியமரத்தை சுற்றி முப்பத்தியாறு திவ்ய தேசப் பெருமாள்களின் திருவுருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆழ்வார் திருநகரியில் புளியமரமான ஆதிசே'ன்

திருமால் எடுத்த அவதாரங்களில் எளிய மனிதனாகவும் ஒழுக்க சீலராகவும் வாழந்த அவதாரம் இராம அவதாரம். இராம அவதாரம் முடிவதற்கு 3 நாட்களுக்கு முன்பு எமதர்மராஜன் இறைவனைக் கண்டு தனித்துப் பேசத் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். இறைவன் இலக்குவணனை அழைத்து நாங்கள் பேசும் வேலை எந்தத் தொந்தரவும் இல்லாத வண்ணம் பார்க்கும் படியும் எவர் வந்தாலும் உள்ளே அனுமதிக்க வேண்டாம் எனவும் உத்தரவிட்டார்.

இலக்குவணன் காவலாய் இருந்த வேலை துர்வாசக முனிவர் இறைவனைக் காணவந்தார். உள்ளே அனுமதிக்கவில்லையேனில் முனிவரின் சாபத்திற்கு ஆளாகிவிடுவோம் என்ற பயத்தில் இலக்குவணன் துர்வாசக முனிவரை உள்ளே அனுமதித்தார். துர்வாசக முனிவர் இறைவனைச்

சந்தித்து பேசியபின் முனிவரை இராமன் உபசரித்து வழியனுப்பினார். எமதர்மராஜனை வழியனுப்பி தனது பேச்சை மீறிய இலக்குவணன் மீது கோபம் கொண்டு நீ மரமாகக் கடவாய் என்று கூறினார். அதிர்ச்சி அடைந்த தம்பி இலக்குவணன், தங்களைப் பிரிந்து என்னால் வாழ இயலாது. இது தாங்கள் அறியாததோ? என்றும் தன்னை மன்னிக்கும் படியும் மன்றாடினான்.

என்னைப் பிரிந்து உன்னால் இருக்க முடியாது என்பதனை நான் அறிவேன். எந்தத் தவறும் செய்யாமல் கர்ப்பிணியான சீதாதேவியை வனவாசம் அனுப்பிய குற்றத்திற்காக நீ மரமாக, உறங்காப் புளியாக இருக்கும் இடத்தில் உனது மடியில் நான் அசையாப் பொருளாக ஐம்புலன்களையும் அடக்கி பிரம்மச்சாரியாக சடகோபன் எனும் பெயரில் அவதரிப்பேன் என்று கூறினார்.

இராமர் இலக்குமணனிடம் ஒரு கணையாழியைக் கொடுத்து, இது எந்த இடத்தில் உன் கைகளை விட்டு நழுவுகிறதோ அந்த இடத்தில் நீ புளிய விருட்சமாக தோன்றுவாய். நான் சடகோபன் எனும் பெயரில் உன்னைச் சேர்வேன் என்றார். இந்த இழைகள் இரவில் உறங்காது என்பதால் இது உறங்காப் புளி எனப் பேர் பெற்றது. இந்தப் புளியமரம் 5100 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. பூக்கும், காய்க்கும் ஆனால் பழுக்காது. இந்த மரத்தினைச் சுற்றி 36 திருக்கோயில்களின் பெருமாள் திருவுருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு வழிபடுபவர்களுக்கு 36 திவ்ய தேசங்களுக்குச் சென்று வழிபட்ட பலன் கிடைக்கும். கம்பர், இராமானுஜர் வழிபட்ட தலம்.மணவாளமாமுனிகள் அவதரித்ததும் இத்தலமாகும்.

ஆழ்வார் திருநகரி ஆதிநாதர் பெருமாள்

ஒரு நாள் இந்திரன் மது மயக்கத்தினால் தன் மனைவியுடன் தன் பெற்றோர்களான காசிபமுனிவரும் அதிதி தேவியும் வருவதை அறிந்தும் கண்டுகொள்ளாமல் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். கோபம் கொண்ட காசிபமுனிவர் இந்திரனிடம் உன் இளமையை நீ இழந்து போவாய் எனச் சாபமிட்டார். தன்நிலை உணர்ந்த இந்திரன் தன்னுடையத் தவற்றை உணர்ந்து சாப விமோசனம் வேண்ட காசிபமுனிவர் மணம் இறங்கி தாமிரபரணி சென்று அங்குள்ள ஆதிநாதரைப் பணிந்து தவம் செய்தால் உனக்கு சாப விமோசனம் கிடைக்கும் என்றார்.

இந்திரனும் ஆதிநாதரை வேண்டிக் கடுந்தவம் செய்தார். தவத்தின் பயனால் இறைவன் காட்சிதந்து இந்திரனிடம் அரக்கர்கள் தான் பெற்ற வரத்தினால் பூமியைப் பாதாளத்திற்குக் கொண்டு சென்றனர். பின்பு நான் வராக அவதாரம் எடுத்துப் பூமியை மீட்டு முதன் முதலில் இங்கு வந்ததால் இது ஆதிநகரம் எனப்பட்டது. நீ இங்குள்ள வராக தீர்த்தத்தில் நீராடினால் உன்னுடைய இளமையைத் திரும்பப் பெறுவாய் என்றார். இந்திரனும் அவ்வாறே செய்து தன்னுடைய இளமையைத் திரும்பப் பெற்று இத்தல இறைவனுக்கு நன்றி கூறி இந்திரலோகம் சென்றான்.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அரசர்களின் ஆட்சி முறை,மக்கள் பண்பாடு, வழிபடும் தெய்வம், எடுக்கும் திருவிழாக்கள் ஆகியவை அடங்கிய காலத்தோடு பின்னிப்பிணைந்து உருவானதாய் உள்ளது.தல புராணங்களும் அவ்விலக்கியங்களோடு தொடர்புடையவையே. கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலங்களில் அக்காலத்தோடு தொடர்புடையத் தலபுராணங்கள் பல உருவாகின. இந்தக் காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சங்களும் மதங்களுக்கு இடையேயான போட்டிகளும்பிற மன்னர்கள் மக்களைக் கட்டுப்படுத்தியதால் ஏற்பட்ட

மனக்குமுறல்களும் நாட்டை மேலும் பலவினப்படுத்தி மக்களைத் துன்புறுத்தின. துன்பம் வரும்பொழுது மக்கள் அரசனிடம் முறையிடுவர். அரசன் சரியில்லாக் கால கட்டங்களில் மக்கள் இறைவனை நாடினர். இந்தச் சூழ்நிலையில் மக்களைத் தமது பக்கம் தக்க வைத்துக்கொள்ள அந்தந்தச் சமயப் பெரியோர்களால் தலபுராணங்கள் இயற்றப்பட்டன.சூதமுனிவரிடம் ரிஷிகளும் அவர் சீடர்களும் பெருமாளின் பெருமைகளைக் கேட்க சூதமுனிவர் வைணவக் கோயில் தலபுராணங்களை உரைத்ததாக வாய்மொழி வரலாறு.

வைணவ சமய பெரியோர்களால் அந்தந்த காலத்திற்கேற்ப மனிதர்களின் பாவம் தீர்ப்பதற்காகவும் முக்தி அடைவதற்காகவும், சாபத்தில் இருந்து விடுபடவும் இறைவனை வழிபடும் நோக்கில் தேவர்கள், அரசர்கள், எளியமனிதர்கள், விலங்குகள், பச்சிகள் போன்றவைகளுக்குச் சாப விமோசனம் அளிக்கும் இடமாகக் கோயில் கொண்டாடப்பட வேண்டும் எனும் நோக்கில் தலபுராணங்கள் எழுதப்பட்டன. மேலும் இத்தலபுராணங்கள் இறைவனின் தொன்மையையும் உயிர்கள் உருவாகும் முன்னே இறைவன் இப்புவியில் குடியிருந்ததையும் (ஆதிநாதர்) உணர்த்தும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆழ்வார் பாசுரங்கள் அனைத்தும் இறைவனை நாயகனாகவும், தன்னை நாயகியாகவும் தோழியாகவும் தாயாகவும் எழுந்த கதைகளாய் இருந்தாலும் அது அனைத்தும் இறைவன் மீது கொண்ட அன்பினால் எழுந்த கற்பனைகள். ஆனால் தலபுராணங்கள் என்பது மனிதனை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் தீயவை செய்தால் நேரும் கெடுபயன்களையும் அதனிலிருந்து மீண்டு நல்வழியடைந்து இறைவழிபாட்டில் மூழ்குவோர் அடையும் மேன்மைகளையும் எடுத்துரைக்கும் விதமாக இயற்றப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தூத்துக்குடி மாவட்டட வழிகாட்டி
2. திருவைகுண்ட வரலாறு
3. நூற்றியெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி
4. நெல்லை வைணவத்தலங்கள், (முத்தாலங்குறிச்சி காமராசு)
5. http://tamilblogs.blogspot.com
6. பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிகள்
7. கரூர் சித்தர்